

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/27/2017
Identifikačné číslo spisu: 7109230719
Dátum vydania rozhodnutia: 31.01.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7109230719.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: 1/ INTERFOOD OST spol. s r.o. v likvidácii, so sídlom Mládeže 17, 072 22 Strážske, IČO: 31 561 446, 2/Condit International Ltd, so sídlom Agias Fylaxeos 288, Limassol, Republika Cyprus, obaja právne zast. JUDr. Katarína Bieliková, advokát, Aupark Tower, Einsteinova 24, 851 01 Bratislava, proti žalovanému: C. U. B. C., bytom S. XXX, W., štátny občan Holandského kráľovstva, o určenie neplatnosti prevodu ochrannej známky, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 29CbPv/4/2009, o dovolaní žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 25. októbra 2016, č. k. 2Cob/224/2015-603, takto

rozhodol:

- I. Dovolacie konanie z a s t a v u j e.
- II. Žalovaný m á voči žalobcom 1/ a 2/ n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 18. septembra 2015, č. k. 29CbPv/4/2009-558, rozhodol tak, že v prvom výroku konanie voči žalovanému 2/ spoločnosti CONDIT, s.r.o. zastavil. V druhom výroku určil, že prevod ochrannej známky Spoločenstva Condit, zapísanej v registri ochranných známok Spoločenstva vedenom Úradom pre harmonizáciu vnútorného trhu pod č. 005081666 zo spoločnosti INTERFOOD OST spol. s r.o., IČO: 31 561 446, so sídlom Mládeže 17, Strážske, ako prevodcu na pána C. U. B. P. C., bytom S. XXX, W. ako nadobúdateľa, registrovaný dňa 12. novembra 2008 v registri ochranných známok Spoločenstva vedenom Úradom pre harmonizáciu vnútorného trhu na základe žiadosti o registráciu zo dňa 11. novembra 2008, je neplatný. Tretím výrokom priznal žalobcovi 1/ a 2/ náhradu trov konania vo výške 838,56 eur, ktorú je žalovaný 1/ povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu 1/ a 2/ do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
2. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že súd tak rozhodol o nároku žalobcu na určenie neplatnosti prevodu ochrannej známky Spoločenstva Condit, a to na základe návrhu na zmenu žaloby, ktorému bolo vyhovené uznesením súdu prvej inštancie z 19. marca 2015, č. k. 29CbPv/4/2009-536.
3. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 25. októbra 2016, č. k. 2Cob/224/2015-603, na odvolanie žalovaného proti druhému výroku rozsudku súdu prvej inštancie zmenil napadnutý výrok tak, že žalobu zamietol. Zároveň stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobcovia sa domáhajú vyslovenia neplatnosti prevodu ochrannej známky Spoločenstva, pričom takéhoto určenia sa môžu domáhať len vtedy, ak je na tom naliehavý právny záujem spočívajúci v neistom právnom postavení žalobcov bez takéhoto určenia. Na žiadanom určení podľa odvolacieho súdu nemajú žalobcovia naliehavý právny záujem, pretože právnym úkonom, ktorým došlo k prevodu je písomná zmluva, žiadané rozhodnutie súdu teda na ich právnom postavení nič nemení. Je pravdou, že k spätnému zápisu zmeny majiteľa ochrannej známky Spoločenstva do príslušného registra môže dôjsť aj na základe rozhodnutia súdu, avšak muselo by ísť o rozhodnutie, ktoré rieši platnosť, resp. neplatnosť právneho úkonu, ktorým k danému prevodu došlo. Keďže neboli splnené podmienky na potvrdenie rozhodnutia v napadnutej časti, ani na jeho zrušenie, odvolací súd ho zmenil a žalobu zamietol. Keďže úspech strán sporu vyhodnotil odvolací súd ako čiastočný, vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

4. Proti rozsudku odvolacieho súdu podali dovolanie žalobca 1/ a žalobca 2/. Prípustnosť dovolania odôvodnili ust. §420 písm. f/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“) a § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., t. j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Uvedené dovolatelia odôvodnili skutočnosťou, že ustanovenia hlavy VII nariadenia Rady (ES) č. 40/1994 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke Spoločenstva, upravujúce prieskum rozhodnutí Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu neboli v doterajšom konaní použité, preto bolo povinnosťou odvolacieho súdu v zmysle § 382 C. s. p. vyzvať strany, aby sa k použitiu všeobecne záväzného právneho predpisu vyjadrili. Rovnako je podľa názoru dovolateľov vadou konania opodstatňujúcou prípustnosť dovolania aj nenariadenie pojednávania odvolacím súdom pred vydaním rozhodnutia. Uviedli, že odvolací súd v napadnutom rozhodnutí nesprávne skonštatoval, že súdu prvej inštancie chýbala právomoc na rozhodnutie o platnosti prevodu ochrannej známky Spoločenstva, keď preskúmvanie rozhodnutí Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu zveruje nariadenie Rady (ES) č. 40/1994 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke Spoločenstva odvolaciemu senátu Úradu pre normalizáciu trhu a Súdnemu dvoru Európskej únie. Medzi žalobcom 1/ a žalovaným nikdy neprišlo k uzavretiu akejkoľvek zmluvy riešiacej prevod ochrannej známky Spoločenstva, v dôsledku čoho predmetný prevod prebehol na základe podvodu na strane žalovaného. Podanie neplatne podpísanej žiadosti o zápis ochrannej známky Spoločenstva bolo úkonom, ktorý svojím obsahom obchádza zákon, preto je úkonom neplatným, nepoživajúcim právnu ochranu. Na základe uvedeného dovolateľa Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky navrhujú, aby dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň žiadajú, aby bol žalobcom 1/ a 2/ priznaný nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

5. Žalovaný sa k dovolaniu žalobcov 1/ a 2/ nevyjadril.

6. Podaním z 15. januára 2018, doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 16. januára 2018, vzali dovolatelia podané dovolanie v celom rozsahu späť.

7. Podľa § 446 C. s. p., ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd dovolacie konanie zastaví.

8. So zreteľom na právne účinný dispozitívny úkon žalobcu, ktorým bolo podané dovolanie v celom rozsahu vzaté späť, postupoval Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) v súlade s citovaným ustanovením Civilného sporového poriadku a dovolacie konanie zastavil.

9. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 256 ods. 1 C. s. p. a z dôvodu, že žalobca 1/ a 2/ späťvzatím dovolania procesne zaviniť zastavenie konania, priznal náhradu trov protistrane. O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

10. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.